

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 02/01/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 134

Có người nói một cách cường điệu rằng thà ăn thịt còn hơn là ăn hành tỏi, câu nói này không có cơ sở đây là họ tùy tiện mà nói. Chúng sanh có sinh mạng. Trong tiếng Hán các loại cây trong ngũ tân đều có bộ “*thảo*”, nghĩa là cây cỏ. Những loại cây trong ngũ tân phát ra chất kích thích khiến cho người ăn dễ sinh khởi tức giận, chúng ta hạn chế ăn chúng đến mức thấp nhất có thể. Người thế gian không những ăn hành tỏi mà họ ăn cả những thứ có sinh mạng. Chúng ta nhìn thấy người khác ăn hành tỏi chúng ta cũng không nên dị nghị hay người khác đã nấu sẵn thức ăn thì chúng ta cũng ăn bình thường.

Có người nhìn thấy thức ăn có hành tỏi thì họ đổ thức ăn đó đi. Hòa Thượng từng nói, ngay đến việc uống rượu cũng có khai giới, Hòa Thượng Tịnh Không từng nói, các vị Hòa Thượng ở vùng Đông Bắc, nơi có khí hậu rất lạnh, mỗi ngày họ phải uống một cốc rượu nhỏ để làm ấm thân thể. Phật pháp không có định pháp. Phật pháp sự lý viên dung, không tùy tiện. Hòa Thượng nói, trong “*Kinh Vô Lượng Thọ*”, trong “*Kinh A Di Đà*” không nói là ăn hành tỏi thì không được vãng sanh. Chúng ta có thể vãng sanh hay không là do tín, nguyện, hạnh của chúng ta có miên mật hay không.

Ngày trước, một số người miền Nam được tôi mời ra dự lễ tri ân ở miền Bắc, tôi mời họ đến ở một chung cư của các đồng học nhưng sau đó, họ nói rằng tôi mua nhà Hà Nội, đây là họ tìm cách xuyên tạc để ảnh hưởng đến người khác. Các trường ở miền Nam mở ra gặp rất nhiều chướng ngại, chính những người niệm Phật, học Phật lại là những người chướng ngại chúng ta. Trước khi Hòa Thượng Hải Hiền vãng sanh, Ngài cầm một quyển sách chụp ảnh, trên quyển sách đó ghi dòng chữ: “*Muốn Phật pháp hưng chỉ có cách là tăng khen tăng*”. Chúng ta phải tán thán những đoàn thể tu học đúng với pháp. Chúng ta cản trở người khác làm việc lợi ích chúng sanh thì đó mới là đáng sợ, việc chúng ta ăn một chút hành tỏi cũng không sao!

Hòa Thượng chia sẻ trong đĩa “*Phật pháp viên dung không chướng ngại*”, một lần khi Hòa Thượng gặp mọi người đang tham gia một bữa tiệc, Ngài quen với chủ nhân của bữa tiệc đó, sau đó, Ngài uống một ly rượu với mọi người, nhờ đó, Ngài đã có thể nói chuyện khoảng 15 phút với những người tham gia bữa tiệc về Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền, đây đều là những người có ảnh hưởng rất lớn đến xã hội.

Trong bộ đĩa “*Tinh Hoa Khai Thị*”, có người hỏi Hòa Thượng, nếu họ nấu thức ăn mà không có ngũ tân thì người nhà của họ sẽ không ăn vậy thì họ phải nên làm như thế nào.

Hòa Thượng nói, để họ ăn một chút hành tỏi thì sẽ hơn là để họ ăn thịt. Việc này chúng ta không nên chấp trước. Nhiều người học Phật nhìn thấy người khác ăn hành tỏi thì họ cảm thấy như đang ở gần một người mang bệnh truyền nhiễm trong khi đó, tâm của họ vẫn tràn đầy ngạo mạn, đố kỵ.

Hôm trước, có một nhóm người đến thăm tôi, trong đó có một người không dám nhìn mặt tôi. Họ từng làm những việc sai phạm nên họ cảm thấy xấu hổ, lương tâm cắn rứt. Chúng ta làm những việc sai phạm thì lương tâm chúng ta sẽ cắn rứt, việc này sẽ chướng ngại tâm thanh tịnh, chướng ngại việc tu tập của chúng ta.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, Sư phụ nói, nếu như chúng ta bị người khác hại chết thì chúng ta cũng nên có tâm cảm ơn đối với họ. Chúng ta bị người khác hại chết thì đây là hoạn tử, vậy thì chúng ta có thể bị đọa vào ba đường ác hay không?”*.

“*Hoạn tử*” là cái chết không bình thường, khi đó, hầu hết mọi người đều cảm thấy khiếp sợ. Nếu chúng ta khiếp sợ mà chết thì chúng ta chắc chắn đọa tam đồ.

Hòa Thượng nói: ***“Nếu chúng ta bị người hại chết mà chúng ta vẫn dùng tâm cảm ơn thì chúng ta sẽ không khiếp sợ, không dao động, chúng ta niệm Phật vẫn vãng sanh, không đọa lạc ác đạo. Nếu chúng ta có tâm khiếp sợ, tâm báo thù thì chúng ta phải thọ nghiệp thọ báo, đây mới là hoạn tử. Do đó, chúng ta không thể vì việc này mà sinh ra sự hoài nghi”***.

Hòa Thượng nói: ***“Nhãn Nhục Tiên Nhân bị Ca Lợi Vương cắt xẻo thân thể đây là hoạn tử, ông không phải vì hoạn tử mà chết vì ông rất rõ ràng, tường tận, tâm địa thanh tịnh, không một chút sợ sệt, không một chút oán thù. Nhãn Nhục Tiên nhân chẳng những không có tâm oán thù mà ông còn phát nguyện: “Sau khi ta thành Phật, người đầu tiên ta độ chính là Ca Lợi Vương”. Chúng ta có tâm báo thù thì nhất định chúng ta sẽ gặp chướng ngại”***.

Hiện tại, năng lực tu hành của chúng ta chưa đủ để đối mặt với cái chết khác thường. Hằng ngày, chúng ta gặp những việc khó khăn hơn bình thường thì chúng ta đã không chịu nổi. Trong quá khứ, một tiền thân Thích Ca Mâu Ni Phật có thể cho đi cánh tay, đôi mắt để được nghe pháp. Phật Bồ Tát đã trải qua vô lượng kiếp tu hành, các Ngài vô cùng dũng mãnh, tinh tấn.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, có người nói là chính họ đã khai ngộ, họ là Phật Bồ Tát sống, là Bồ Tát tái lai, họ thường hay giảng khai thị cho 400, 500 người. Họ nói: “Pháp sư Tịnh Không hiện tại tu hành quá cao, yêu cầu mọi người phải đạt đến thượng thượng phẩm vãng sanh, chúng ta nên tu hành càng đơn giản càng tốt, chúng ta chỉ cần niệm một câu “A Di Đà Phật”, không cần đọc “Kinh Vô Lượng Thọ”, cũng không cần nghe quá nhiều đĩa của Hòa Thượng giảng, thời khoá sớm tối chỉ cần niệm một câu “A Di Đà Phật” là tốt rồi!”. Vậy họ nói như vậy có đúng không?”*.

Rất nhiều người tự cho mình đã khai ngộ, chứng đạo, thậm chí, họ có thể hiển lộ một chút thần thông để người khác nhìn thấy. Họ tưởng rằng họ đã chứng, họ là Phật Bồ Tát sống nhưng thần thông mà họ có được đều là do Ma giúp. Họ có tâm mong cầu nên họ bị Ma ám. Nhiều người ở nước ngoài tin theo vị giáo chủ của họ một cách cuồng loạn.

Hòa Thượng nói: *“Họ nói họ là người khai ngộ, là Bồ Tát sống nhưng lời này không phù hợp với trên Kinh Phật đã nói, trong nhà Phật chưa từng có vị Phật Bồ Tát nào bộc lộ thân phận mà vẫn còn tại thế hay tự khoe thân phận để người khác kính ngưỡng. Trong nhà Phật có quy tắc, khi thân phận của Phật Bồ Tát vừa bị bộc lộ thì các Ngài lập tức vãng sanh. Họ nói, chính mình là Bồ Tát sống mà vẫn không vãng sanh, vẫn ở đó để mọi người kính ngưỡng vậy thì đây là giả.*

Hòa Thượng nói: *“Họ nói chính mình đã khai ngộ đây là họ giả mạo Phật Bồ Tát, là đại vọng ngữ, tội này đọa A Tỳ Địa ngục. Tôi có yêu cầu đối với đồng tu nhưng những yêu cầu này không phải là quá cao mà là tôi ngày càng siết chặt các yêu cầu. Thế gian này rất nhiều hiểm nạn, mọi người chăm chỉ nỗ lực niệm Phật, học Phật, chăm chỉ đoạn ác tu thiện mới có thể khiến tai nạn bị chậm lại, thậm chí giảm nhẹ”.*

Hòa Thượng nói: *“Nếu chúng ta muốn tai nạn trên thế gian không còn thì chúng ta phải khiến nhiều người trên thế giới có thể hồi đầu, bỏ ác làm thiện, bỏ đi “tự tư tự lợi”, chân thật vì xã hội, vì đại chúng phục vụ, hy sinh phụng hiến. Thế nhưng, người chân thật làm được như vậy quá ít rồi! Ngày nay, người “tự tư tự lợi”, chìm đắm trong “danh vọng lợi dưỡng” quá nhiều cho nên tiền đồ của chúng ta không lạc quan. Do đó chúng ta cần khẩn thiết niệm Phật cầu vãng sanh Tịnh Độ. Đạo lý chính là ở chỗ này”.* Hòa Thượng không yêu cầu chúng ta quá cao mà Ngài chỉ yêu cầu ngày càng chặt chẽ, bức thiết hơn để mọi người nỗ lực.

Hòa Thượng nói: *“Phật pháp chú trọng khế cơ. “Khế cơ” là thích hợp với mọi căn tánh của chúng sanh, cho nên nhà Phật có vô lượng pháp môn, cho dù Tịnh Độ tông cũng là vô lượng pháp môn, Phật đem pháp môn Tịnh Độ truyền thụ cho chúng ta là hy vọng chúng ta ngay trong đời này nhất định có thành tựu. Nếu như chúng ta chỉ niệm một câu “A Di Đà Phật” đến cùng thì có được không? Được! Pháp sư Đàm Hư trong “Ảnh trần hồi ức lục” có ghi chép một câu chuyện về pháp sư Đệ Nhàn. Pháp sư Đệ Nhàn có một người học trò là ông thợ vá nôi. Pháp sư Đệ Nhàn dạy ông niệm một câu “A Di Đà Phật”, niệm một thì đi nghỉ, nghỉ khỏe thì đi niệm, đói thì đi ăn, ăn xong rồi thì mau mau niệm, cứ như vậy mà niệm, nhất định sẽ có chỗ tốt. Ông niệm Phật ba năm thì biết trước giờ ra đi, sau khi vãng sanh thì đứng ba ngày, đợi Pháp sư Đệ Nhàn đến lo hậu sự”.*

Hòa Thượng nói: *“Người đệ tử này của Lão sư Đệ Nhàn là một người thành thật biết nghe lời, dạy ông làm như thế nào thì ông làm như thế đó, không thay đổi chút nào, cho nên trong ngôn ngữ thường nói: “Chỉ có thượng trí và hạ ngu là không thay đổi”. Người thành thật thì có thể thành tựu. Chúng ta là người không thành thật cho*

nên ngạn ngữ nói: “Thượng không thượng, hạ không hạ”. Thích Ca Mâu Ni Phật 49 năm giảng Kinh, nói pháp chính là vì chúng ta, những người khó độ này!”

Người thợ vá nôi này rất thành thật, chất phác. Lão Hòa Thượng Đệ Nhàn bảo ông niệm Phật thì ông thành thật niệm, không nghi ngờ, không thắc mắc. “*Chỉ có thượng trí và hạ ngu là không thay đổi*” nghĩa là người thượng trí nghe thì thấu hiểu, người hạ ngu tuy không hiểu nhưng họ biết nghe lời nên họ không thay đổi. Thầy Thái nói: “*Thích Ca Mâu Ni Phật đến thế gian 8000 lần mà chúng ta chưa giác ngộ, quay đầu hướng hồ một chúng sanh mới nghe chúng ta vài lần mà chúng ta muốn họ giác ngộ, quay đầu thì chúng ta đã yêu cầu quá cao!*”.

Hòa Thượng nói: “***Do đó, chúng ta nhất định phải tử mĩ phản tỉnh, chúng ta là căn tính gì? Nếu chúng ta chân thật là người thành thật, là người vạn duyên buông bỏ, một vọng niệm cũng không có vậy thì chúng ta không cần nghe Kinh, chúng ta chỉ cần một câu “A Di Đà Phật” niệm đến cùng thì có thể thành tựu, thành tựu của chúng ta nhất định không thấp hơn ông thợ vá nôi, đáng được mọi người tôn kính, tán thán***”.

Trước đây có người hỏi tôi, tại sao có những người xen tạp mà họ lại muốn những người khác cũng xen tạp giống họ. Tôi nói, vì họ muốn sinh tử có nhau, họ muốn nhiều người đọa lạc với họ.

Hòa Thượng nói: “***Bạn nói, họ một ngày khai thị cho 400, 500 người vậy thì con người này không thành thật. Ông thợ vá nôi từ sáng đến tối chỉ niệm câu “A Di Đà Phật”, ngoài câu “A Di Đà Phật” ra không có bất cứ câu nào, người khác đến hỏi việc gì thì ông đều trả lời bằng câu “A Di Đà Phật”, ngoài câu “A Di Đà Phật” ra không có câu nói thứ hai***”. Vị kia nói rằng chỉ cần niệm một câu “A Di Đà Phật” là đủ nhưng một ngày họ khai thị cho 400, 500 người vậy thì họ vẫn nói rất nhiều.

Hòa Thượng nói: “***Họ vẫn ngồi đó, nói dài, nói ngắn việc của người khác vậy thì nhất định họ không thể sánh được với ông thợ vá nôi. Vì sao chúng ta phải đọc Kinh? Đọc Kinh giúp chúng ta tu định. Chúng ta không đọc Kinh thì chúng ta nghĩ tưởng xăng bậy, câu Phật hiệu xen tạp vọng tưởng vậy thì câu Phật hiệu sẽ không có hiệu quả. Niệm Phật phải một lòng chuyên niệm, nhất tâm niệm Phật, không thể có hai tâm. Nếu như bạn có một vọng tưởng thì bạn đã có hai tâm. Chúng ta vừa niệm Phật vừa vọng tưởng là chúng ta đã có hai tâm vậy thì chúng ta không thể thành tựu. Cho nên, đọc Kinh là thâm nhiếp vọng tưởng, thâm nhiếp vọng tâm. Trước khi niệm Phật, chúng ta đọc một quyển “Kinh A Di Đà” là để nhiếp tâm, tâm được định rồi thì khi chúng ta niệm Phật, câu Phật hiệu này mới hữu dụng***”.

“*Nói dài, nói ngắn*” là nói tốt nói xấu về người khác. Chúng ta phải dùng tâm chân thành, thanh tịnh niệm Phật. Nếu tâm chúng ta đã chân thành, thanh tịnh thì chúng ta không cần đọc Kinh. Hiện tại, tâm chúng ta rất loạn động.

Hòa Thượng nói: **“Tại vì sao phải nghe Kinh, nghe Kinh là để tăng trưởng lòng tin, tăng trưởng nguyện tâm, bạn không biết rõ thế nào là thế giới Tây Phương Cực Lạc vậy thì bạn làm sao một lòng một dạ cầu sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc?”**. Điều này giống như, nếu chúng ta không nhận biết rõ về nhân quả thì chúng ta không thể nỗ lực làm. Theo luật mới, ai vượt đèn đỏ, đi ngược chiều trên cao tốc thì sẽ bị phạt rất nặng, nếu mọi người biết sợ các hình phạt thì mọi người mới không vi phạm. Ở Sơn Tây, tôi thấy rất nhiều người vượt đèn đỏ, việc chúng ta dùng đèn đỏ là thể hiện sự lễ phép của chúng ta với mọi người. Ở Đà Lạt, khi có biển chỉ tốc độ 30km trên gò, tôi đi chậm lại thì các xe tải phía sau tuýt còi yêu cầu tôi phải đi nhanh hơn.

Hòa Thượng từng nói: **“Mọi người đến nghe Kinh không phải để chúng ta có nhiều đồ chúng, nhiều đệ tử”**. Hòa Thượng không nhận cúng dường, toàn bộ tiền cúng dường đều chuyển về cho cho các thường trụ.

Hôm trước, tôi cũng tâm sự với một số người mà đã gửi tiền cho tôi khi tôi dịch Kinh, tôi nói với họ, tôi đã dùng số tiền đó để làm được rất nhiều việc lợi ích chúng sanh, họ rất ngạc nhiên. Người học Phật mà không nghe Kinh, không nghe pháp thì họ sẽ tu mù, luyện quáng.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta chỉ tin trên miệng nhưng không thật tin, chỉ làm cho dễ coi thì chúng ta không có kết quả rõ ràng”**. Ngày nay phần nhiều mọi người đều là: **“Hữu khẩu vô tâm”**. Có miệng mà không có tâm.

Hòa Thượng nói: **“Bạn đối với thế gian này vẫn là chấp trước, lưu luyến. Chính mình phải hiểu rõ ràng căn tánh của mình như thế nào, phải chọn pháp môn gì. Chúng ta không thể để người khác điều khiển, sai sử”**. Tôi sâu sắc thể hội điều này. Rất nhiều người đang bị sai sử, điều khiển, tôi cảm thấy thương nhưng không có cách nào giúp họ. Chúng ta phải hiểu rõ chúng ta là người căn tánh thượng, trung hay hạ, chúng ta phải lựa chọn pháp môn gì.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta nhất định phải lý trí, không thể cảm tình dụng sự. Chúng ta nhất định phải nhìn thấy căn tánh, căn cơ của đối phương để đưa cho họ pháp phù hợp vậy thì họ mới chân thật có lợi ích”**. Chúng ta đưa cho người khác một pháp mà họ không thể hành trì, không thể tu tập, không thể làm được vậy thì họ sẽ không có lợi ích. Điều này cũng giống như chúng ta dạy học trò mầm non chương trình của tiểu học hay chúng ta dạy học sinh cấp 3 chương trình của cấp 1. Người không chân thật tu hành thì chỉ mong có càng nhiều học trò càng tốt. Có người thu nhận rất nhiều học trò đến mức độ họ không thể giữ được tâm thanh tịnh để tu hành. Nhà Phật dạy chúng ta: **“Tự hành giúp cho hóa tha, hóa tha giúp cho tự hành”**. Chúng ta không thể tu hành thì chúng ta không thể giúp cho người khác.

Trước đây, có một vong nhập lên nói rằng: **“Người này trước đây là Thầy của con nhưng hiện tại ông ta đã không tu nữa nên chúng con cũng không thể được giải thoát”**. Khi họ

còn sống thì họ chỉ tin vào người đó nên khi họ chết đi, họ vẫn chỉ mong chờ ở người này. Theo tôi, khi họ không còn thân thì họ không thể chuyển đổi được tâm, họ vẫn chấp chặt người đó. Chúng ta không hoàn toàn tin lời quỷ thần mà chúng ta phải xem lời họ nói có đạo lý hay không. Chúng ta tu theo một người mà người đó đọa lạc thì chúng ta cũng đọa lạc.

Gần đây, có một số vong nhập vào người của chúng ta, khi tôi nói một vài câu thì họ nghe, tôi rất cảm động vì điều này, tuy họ không có thân nhưng họ biết nghe lời. Khi vong của một người trước đây là shipper nhờ người của chúng ta dẫn đi tìm chiếc xe máy thì người của chúng ta mắng: *“Thân xác của anh đã không còn vậy thì anh tìm chiếc xe để làm gì! Anh lo mà quay đầu học Phật đi!”*. Mấy tháng nay, người shipper này đã không còn xuất hiện vậy thì chúng ta biết họ đã hiểu chuyện. Hòa Thượng nói: *“Tâm quay đầu của chúng sanh ở tầng không gian khác còn nhanh hơn chúng ta”*. Họ đã quá khổ rồi nên khi có cơ hội giác ngộ, quay đầu thì họ liền quay đầu. Chúng ta chưa thật sự khổ nên chúng ta chưa triệt để quay đầu!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!